

12te Møde.

Fredag den 21de Oktober, Kl. 2.

Formanden (*Sofus Høgstro*): Ved Folketingsmanden for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) er modtaget et Andragende fra forhenværende Hovedbogholder under Statsbanedriften, Kaptajn L. Beck om, at der tilstaa hans sindssyge Søn, forhenværende Statsbanelæge i Rye A. Beck frit Ophold og Forplejning paa en af Statens Sindssygeanstalter.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Medgift til Deres kongelige Højheder Prinsesse Louise Caroline Josephine Sophie Tyra Olga og Prinsesse Ingeborg Charlotte Caroline Frederikke Louise.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2103.)

Sagen sattes under Forhandling.

Meyer: Det her foreliggende Lovforslag er jo en gammel Bekendt for Tinget; det har været behandlet her tidligere, uagtet kun Socialdemokratiet fra sit Stade har udtalt sig imod det. Det ærede Flertal i denne Sal synes at foretrække den Form for Forslagets Behandling at henvise det til et Udvalg, hvorfra det ikke — i alt Fald hidtil — er vendt tilbage her til Tinget. Jeg foretrækker nu den Form at udtale mig mod Lovforslaget, og jeg er overbevist om, at jeg nogenlunde udtrykker den Mening, der er almindelig gældende her i Tinget, naar jeg siger, at jeg lige saa lidt som mine Partifæller vil kunne være med til at bevilde 240,000 Kr. til to af Kongehusets Medlemmer. Det er gan-

ske rigtigt, at dette Hverv vist næppe hører til de egentlig behagelige; der er, tror jeg, ikke mange, der sætte Pris paa at gøre det. Og jeg forstaa det saa meget godt. Det faar jo let Præg af Illoyalitet, naar man udtaler sig mod Kongehusets Interesser, og jeg ved af egen Erfaring, at i alt Fald Højrebladene opfatte dette at udtale sig mod saadanne Bevillinger paa en saadan Maade, at det synes, som om d'Hr. anse Bevillinger til Prins og Prinsesser for at være nogle af de vigtigste Statsfornödenheder. Det hændte mig selv en Gang under Behandlingen af dette Lovforslag, at man i et Højreblad fremstillede mig som en ren Anarkist, hvis Stemme var dyppet i Svovl, og hvis Haar var uredt. Jeg vil tillade mig at sige, at jeg aldrig har troet, at Socialdemokratiet, naar det benyttede sig af den Ret, som Lovgivningen utvivlsomt giver det, til at kritisere alle Bevillinger, uden for Bevillingerne til Konge og Kronprins, derved skulde gøre sig skyldigt i noget, som kunde give Højres Blade Ret til at betegne os som Anarkister, og jeg skal videre tilføje, at man jo kan bøje sig for den monarkiske Statsform uden et eneste Øjeblik at behøve at opgive sine republikanske Ideer, og at man kan ytre sin Medfølelse, naar en gammel Konge mister sin Hustru, uden at det derfor behøver at opfattes, som om man var forpligtet til at yde Bidrag ud over det, jeg nævnedes før, altsaa ud over det, Grundloven forpligter en Rigsdag til at give. — Før dette Lovforslag imidlertid gaar bort til den store Stilhed, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til selve det Pengebeløb, som kræves i Lovforslaget. Der er her Tale om 240,000 Kr. Paa et Statsbudget spiller det formodentlig ikke nogen overdreven stor Rolle; men naar man ser den Karrighed, hvormed man gaar til Værks fra Regeringens og Højres Side lige over for mange af de store Spørgsmaal, som ere oppe i Tiden, tror jeg alligevel, at den Del af Befolkningen, for hvilken jeg i alt Fald i særlig Grad føler mig som Repræsentant, nemlig Arbejderne, vil finde dette Beløb meget stort. Det svarer jo endog saa omtrent til, hvad den højtærede Finansminister agtede at betænke Veteranerne med, de 300,000 Kr., og Arbej-